

Preekbeurten

Geliefde gemeente, we hopen D.V op *zondag 29 december* in Geldermalsen en op D.V *12 januari 2025* in onze geboorteplaats Oud Beijerland het Woord Gods te bedienen. We weten niet hoelang we dit nog mogen doen. We zien wel onze krachten hernieuwd, maar we worden er voortdurend op gewezen. Ook aan de roepstemmen ontbreekt het niet. Er zijn ook in de gemeente ernstige zieken en nabij de dood. Dat geldt ook voor onze lieve vriend ds. K. Veldman, enige van de weinigen die nog weet waarvan Hij preekt. Een van de weinigen die de mensen nog eerlijk heeft behandeld in hun toekomst van de naderende eeuwigheid. Zijn eerlijke prediking riep veel vijandschap op voor de godsdienstige mensen, maar voor de ware Sionieten was de vriendschap en verbondenheid groot. Ze strekt zelfs over de landsgrenzen en doodsgrens heen. Het bericht van zijn afscheid bezorgde velen dan warme tranen, maar toch ook blijdschap want iedereen weet wel van zijn (komende) ingang in de vreugde zijns Heeren. We lopen mee te sterven, maar ik schreef hem nog dat we al gestorven zijn, en ons leven is met Christus verborgen in God. De dood kan

ons niet meer beschadigen. Niets kan meer tussen God en ons inkomen, dan de Borg, onze Voorspraak. Ooit wilde ik met hem meeverhuizen naar Leerbroek, maar mijn vrouw weerhield me. En over die oceanen kon ik hem niet volgen. Dat moet ook niet want ik moet Christus volgen. Nu ik van zijn doodstijding hoorde, wilde ik wel weer met hem meereizen. God weet hoelang nog. Ik heb het ook met de gal en lever. Ik ben me ervan bewust dat wanneer ik zal heen gaan, we de ogen alleen maar nodig hebben om op dat Lam te zien. We zullen elkaar wel horen om Hem op het hardst en zuiverst lof te zingen. Het gaat er dan ook om dat we het Lam volgen. Want waar het Lam is, zullen we ook zijn. Hem zij de glorie, alle aanbidding en heerlijkheid. Wat een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde; hier al, hoe dan straks? Wie kan het zeggen?

Fanslette